

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

LVI. An Pia Affectio sit necessaria in præsentia actûs scientifici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

CONTRVERSIA LVI. CONTRVERSIA LVII.

PIA AFFECTIO.

An hac sit Necessaria in Præsentia Actus Scientifici.

236. **Q**Uærit Adversarius; quomodo Haudoldus lib. 2. n. 293. asserens, actum Fidei Divinæ non repugnare cum evidentia physica, consequenter defendet, actum Fidei pendere à pia Voluntatis affectione, prout lib. 3. n. 377. ex communi Theologorum Sententia supposuit? Pia enim affectio Voluntatis propterea ad actum internum Fidei requiritur, quia intellectus non sufficienter ad credendum ab objecto Fidei, sibi proposito, determinatur; cum autem ex natura sua determinatus sit ad assentiendum Veritati physice evidenti, quando non habet evidentiam illi contrariam, vel aliquod argumentum, valide ducentis in oppositum, piâ motione Voluntatis applicantis intellectum ad credendum, non est opus. Respondetur, Adversarium id solum ostendere, quod, ut intellectus simpliciter assentiatur objecto physice evidenti, nempe per actum scientificum, non habeat opus piâ affectione ad determinandum illum assensum scientificum, & hoc optime confirmat Testimonio S. Thomæ. 2.2. q. 1. a. 4. in C. Verum, ut insuper assentiatur objecto evidenti propter Testimonium DEI inevidens, & ut non solum dicat, objectum ita se habere, sed ita se habere, quia DEVS inevidenter loquens id dicit, ad hunc, inquam, assensum intellectus indiget determinatione piæ Voluntatis: sicut enim posset intellectus dicere: Judico objectum ita se habere, quia id video, sed non quia credo Deum id revelare, sic potest etiam oppositum dicere, judico objectum ita se habere, quia id video, & multò magis ac firmiùs id judico, quia Prima & infallibilis Veritas revelavit: ut ergo Intellectus talem assensum fidei conjungat assensui scientifico, opus habet motione voluntatis; & non tantum ideo hæc ad actum internum fidei requiritur, quia intellectus ab objecto fidei, sibi proposito, non sufficienter est determinatus ad ullum assensum, sed quia non est sufficienter determinatus ad assensum fidei, propter inevidentiam non ipsius objecti materialis, sed propositionis Divinæ, tanquam rationis formalis, ut quo actus fidei.

FIDES DE EXISTENTIA DEI.

Quid sit, & quinam teneantur credere, DEVM esse.

237. **A**D conciliandos ab Adversario relatos textus S. Thomæ, 1. p. q. 2. a. 2. ad 1. dicentis. [Quod DEVM esse, & alia hujusmodi, quæ per rationem naturalem nota possunt esse de DEO, non sunt articuli Fidei, sed præambula ad articulos.] & 2.2. q. 1. a. 7. in C. asserentis. [Omnes articuli implicitè continentur in aliquibus primis credibilibus, scilicet, ut credatur Deus esse, & providentiam habere circa hominum Salutem, secundum illud ad Hebræos 11. accedentem ad DEVM oportet credere, quia est, & quod inquirentibus se Remunerator sit.] Non utendum est ab Adversario insinuatæ distinctione, atque dicente. [Quod omnes accedentes ad DEVM debeant credere, quia est Autor gratiæ, ad quem per justificationem acceditur: non verò, quia est Autor naturæ, nisi quis demonstrationem non capiat.] Particula enim *est* denotat existentiam DEI, actuali pro omni tempore, abstrahendo ab aliis determinatis Attributis Divinis, quæ propterea implicitè credibilia dicuntur in DEO, ut existentia, contineri: & hanc notionem illius Verbis S. D. clarè indicavit. lect. 2. in cap. 11. ad Hebræos scribens. [In motu, quo aliquis accedit ad DEVM, terminus mortis est ipse Deus. Vnde dicit. Oportet credere accedentem, quia est. Quod dicit propter ejus æternitatem, Exod. 3. Qui est, misit me. Secundo, quod sciat, quod DEVS habeat providentiam de rebus. Aliter enim nullus iret ad ipsum, si non speraret aliquam remunerationem ab ipso. Vnde dicit. Et inquirentibus se remunerator sit.] Ecce S. D. particulam *Est*, exponens totum textum S. Pauli, non restringit, neque ad Autorem gratiæ, sed absolute eam accipit, pro significanda actuali existentia, secundum quam à Doctis evidenter cognosci, ac demonstrari potest. Et nullibi S. D. indicavit, quod idem Vocabulum *est* debeat æquivocè vel diversimode accipi, aliūque sensum respectu capientium demonstrationem existentie Divinæ, & aliū respectu non capientium parit, & quod isti satisfaciunt, si credant DEVM ut Autorem Naturæ, illi autem non satisfaciunt, substituendo actui Fidei, actum Scientiæ, nisi addant specialem Fidem in Autorem gratiæ, vel quod